

z Wojskowej Służby Polek
ul. Podmurna 93, tel. 0048 56 65 22 186
fapak@wp.pl; www.zawacka.pl
16 25 127; REGON 870502736
KRS 00000 41692
2 1090 1506 0000 0000 5002 0244



fot. (kopia)

GÓRSKA Maria Stefania
s. Maria Andrzeja

pomoc żydom
TON
2152-AK
Warszawa

4101/SSK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI — GÓRSKA.....

.....
Maria Stefania.....

.....
s. Maria Andrzeja Wosulanka SJK

4101/WSK

I/1. Relacja —

I/2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące osoby relatora —

I/3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora —

II. Materiały uzupełniające relację ✓

III/1 — Materiały dotyczące rodziny relatora —

III/2 — Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 — Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945) —

III/4 — Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 — inne... —

IV. Korespondencja —
.....
.....
.....
.....

V. Nazwiskowe karty informacyjne ✓ 1

VI. Fotografie ✓ 206. II

II Materiały uzupełniające relację

- T. Bójarska, Górska Maria Stefania [w:] Sylwetki kobiet-żołnierzy
pod red. K. Kabzińskiej, Toruń 2003, mps (kopia), k. 3, s. 1-3



1000/101
2
II-1

Górska Maria Stefania (ur. 1917 r.), s. Maria Andrzeja – Urszulanka SJK, opiekunka uciekinierów z getta współdziałająca z Radą Pomocy Żydom „Żegota”. Członek TON, ZWZ–AK, mgr biologii, nauczycielka, przełożona generalna Zgromadzenia Sióstr Urszulanek SJK.

Urodziła się w Łodzi 2 lutego 1917 r. jako szósta wśród dziewięciorga potomstwa Stanisławy z Wrońskich i Wojciecha Górskiego. Rzemieślnicza rodzina mistrza szewskiego, właściciela sklepu obuwniczego, utrzymywała serdeczne związki z siostrami urszulankami SJK, które jako katechetki uczyły kolejno całą gromadkę Górskich. Maria i jej siostry od wczesnego dzieciństwa znajdowały się w kręgu wpływów św. Urszuli Ledóchowskiej, założycielki Zgromadzenia SJK. Widywały się z nią podczas prawie każdej jej bytności w Łodzi, dokąd w tym czasie często przyjeżdżała w związku z otwarciem domu zgromadzenia. Maria już w szkole powszechnej brała czynny udział w pracach Krucjaty Eucharystycznej. W gimnazjum im. Emilii Szanieckiej należała do Sodalicji Mariańskiej, żywo angażując się w prace samorządu szkolnego. W harcerstwie doszła do funkcji drużynowej.



Po maturze w 1936 r. jako stypendystka Rady Miejskiej w Łodzi rozpoczęła studia na Uniwersytecie im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym. Zamieszkała w internacie dla akademik w domu ss. urszulanek położonym w kwartale ulic – Gęstej, Dobrej, ks. Siemca (obecnie Wiślana). Podczas studiów pracowała w kole łodzian i w Juventus Christiana. Po wstąpieniu do zakonu, 15 lipca 1938 r., wyjechała do Mołodowa. Była to posiadłość na Polesiu, ofiarowana ss. urszulankom przez rodzinę Skirmunttów, z przeznaczeniem na centrum prac misyjnych i oświatowych w tej gospodarczo i kulturalnie zaniedbanej dzielnicy Polski. Maria podjęta tam pracę w świetlicy dla młodzieży i dorosłych. Do harcerstwa wciągała dzieci z rodzin zarówno katolickich, jak i prawosławnych. W działaniach oświatowych i misyjnych pomagała także ks. Janowi Ziei.

Po zajęciu Polesia przez sowietów przedostała się pieszo do Lublina wraz z grupą zakonnicek i ludności cywilnej. Wkrótce przełożona generalna, M. Leśniewska, wezwała ją na stałe do Warszawy, gdzie po ukończeniu nowicjatu, 6 stycznia 1941 r., już jako s. Maria Andrzeja złożyła pierwsze śluby zakonne. Śluby wieczyste złożyła w styczniu 1944 r.

Zaangażowanie konspiracyjne przełożonej generalnej Zgromadzenia, oparte m.in. na kontaktach z płk Marią Wittekówną, szefem WSK KG AK, której lokal sztabowy mieścił się w warszawskim domu sióstr przy ul. Gęstej, sprawiło, że praktycznie większość sióstr włączona była we współdziałanie z ZWZ–AK.